

Ökade regionala skillnader

Myt eller verklighet?

En analys av tio års tillväxt i Sveriges regioner

Länsstyrelsen i Västerbottens län
Ansvarig funktion: Regional utveckling, strategi & analys
Text: Patrik Sällström (red.)
Tryckeri: Länsstyrelsens tryckeri, Umeå år 2007
Upplaga: 100 ex

1. INLEDNING

I budgetpropositionen för 2008 föreslår regeringen att målet för den regionala tillväxtpolitiken skall vara utvecklingskraft i alla delar av landet med stärkt lokal och regional konkurrenskraft. Regeringen vill ge politikområdet ett tydligare fokus på regional tillväxt och därigenom bidra till den samlade nationella tillväxten. Den högsta möjliga nationella tillväxten kan dock vara regionalt ojämn och leda till ökade regionala skillnader i inkomster, företagande, samhällsservice etc. De skiftande regionala förutsättningarna avseende bland annat demografi, befolkningstäthet, näringslivsstruktur, utbildningsnivåer och naturtillgångar innebär att villkoren för att kunna bidra till denna tillväxt varierar stort. Aktuella rapporter från bl.a. regeringen, Nutek och ITPS framhåller storstadsregionernas centrala roll som tillväxtmotorer i den nationella ekonomin och pekar på ökade regionala skillnader avseende ekonomisk aktivitet¹.

Denna rapport belyser hur våra svenska regioner utvecklats under tio år med fokus på tillväxt av inkomster, jobb och människor. Särskilt jämförs perioderna 1996-2000 och 2001-2005 med varandra. Rapporten syftar till att öka kunskapen om svenska regioners tillväxt och peka på tänkbara orsaker till denna utveckling. Rapporten belyser särskilt följande frågeställningar:

- Ökar de regionala skillnaderna dvs. sker en ökad tudelning av Sverige avseende inkomster, jobb och boende?
- Hur är tillväxten i glesbygd jämfört med storstäder och andra regioner i Sverige?

2. METOD OCH DATA

För att följa utvecklingen i landets regioner använder regeringen sig av indikatorerna regional lönesumma och förvärvsintensiteten, uppdelat på funktionella analysregioner² (FA-regioner) och regionfamiljer³. För att underlätta jämförelser med utvärdering av den regionala tillväxtpolitiken baseras denna studie på officiell statistik från SCB där data avseende lönesummor⁴, medelfolkmängd⁵ och antal förvärvsarbete⁶ har analyserats på regional nivå. I bilaga 1 finns en beskrivning av avgränsningar och bedömningskriterier för dessa regionindelningar. I bilaga 2 framgår vilka kommuner som ingår i respektive FA-region.

¹ Ekonomisk aktivitet mäts i form av befolkning, sysselsättning och produktion

² Nutek delar in Sverige i 72 lokala arbetsmarknadsregioner

³ Fem regioner som bygger på Nuteks indelning i FA-regioner

⁴ Lönesumman innebär en summering av den kontanta bruttolön som betalas ut från regionens arbetsställen

⁵ Medelfolkmängden avser medelvärdet av t ex antalet 5-åringar vid slutet av år n och antalet 5-åringar vid slutet av år n+1

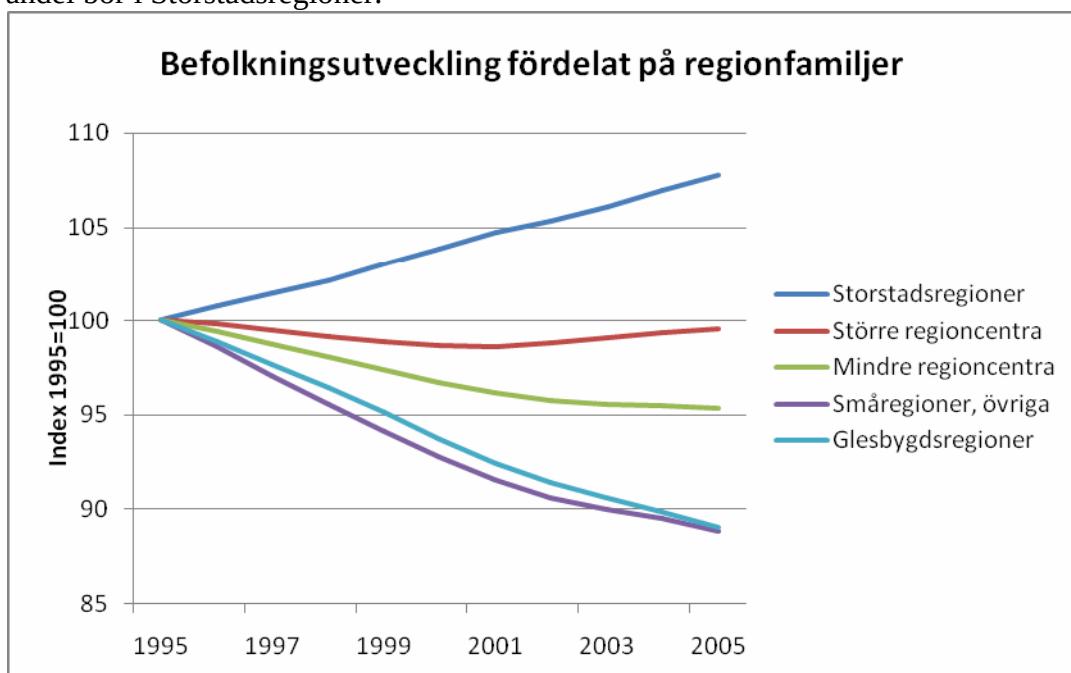
⁶ Antal personer med bostad i regionen (nattbefolkning) som förvärvsarbetar i åldersklassen 20-64 år

3. BEFOLKNING

3.1 Befolkningsutveckling

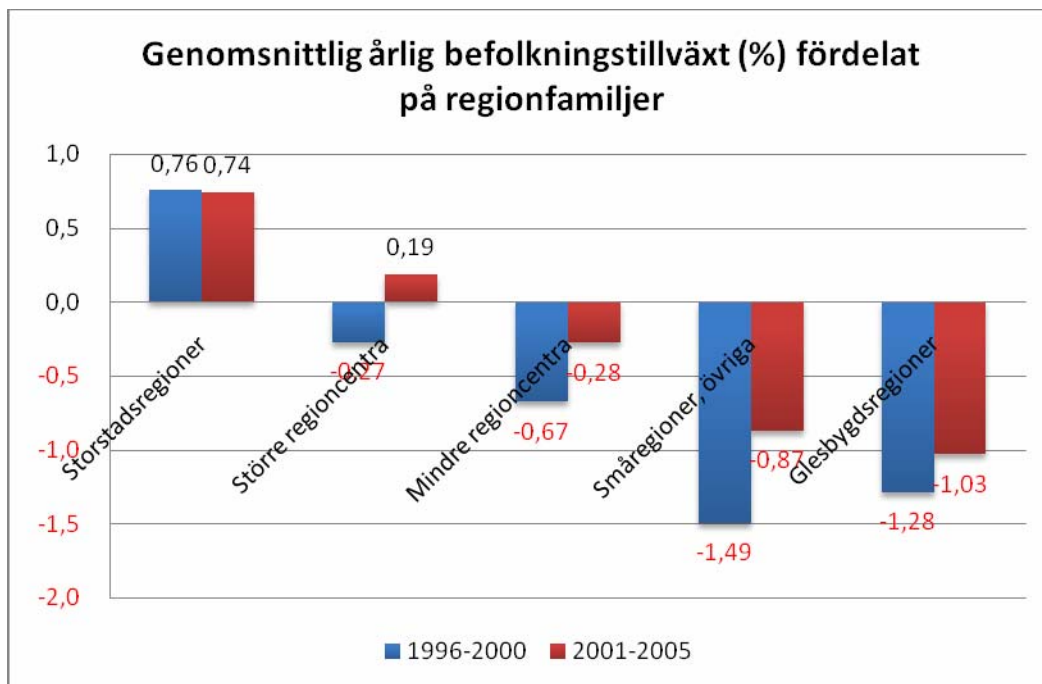
År 2005 uppgick Sveriges totala befolkning till ca 9 miljoner människor varav merparten (86 %) var boende i Storstadsregioner och Större regioncentra. Sedan 1995 har Sveriges befolkning ökat med mer än 200 000 personer vilket utgör en årlig befolkningstillväxt på i genomsnitt 0,2 procent. Förändringar i befolkningsantalet påverkas dels av förhållandet mellan antal födda och döda (födelsenettot), dels av skillnaden mellan antal in- och utflyttare (flyttnettot).

Den enda regionfamiljen i Sverige som sedan 1995 ökat befolkningen är Storstadsregioner. Fyra av Sveriges 72 FA-regioner har lyckats kombinera ett positivt flyttnetto med ett positivt födelsenetto. Dessa fyra FA-regioner, Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå, växer snabbast och har alla en genomsnittlig befolkningstillväxt överstigande 0,5 procent per år. Endast 14 FA-regioner har en positiv befolkningstillväxt under perioden, varav 11 från Storstadsregioner och Större regioncentra. Samtliga FA-regioner i Glesbygds- och Småregioner har en negativ befolkningstillväxt. Figuren nedan visar på ökade skillnader avseende befolkningstillväxt i våra svenska regioner där en allt större andel bor i Storstadsregioner.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

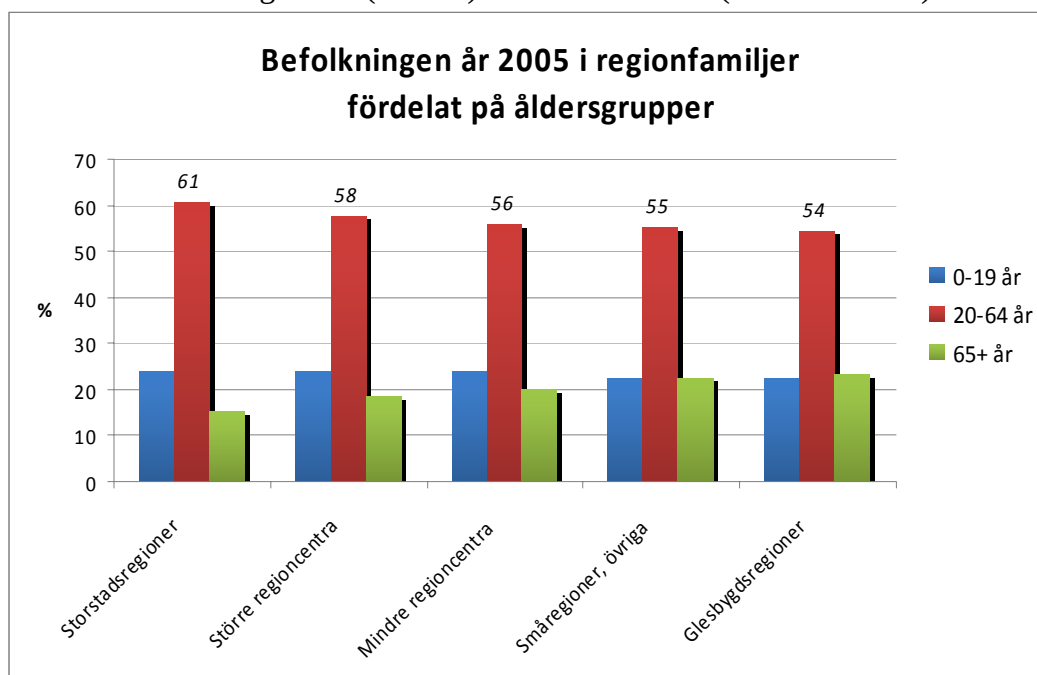
Den genomsnittliga årliga befolkningstillväxten i Sverige är något högre under perioden 2001-2005 jämfört med 1996-2000 (0,3 % respektive 0,1 %). Den högre befolkningstillväxten 2001-2005 har sin orsak i att den negativa befolkningsutvecklingen utanför Storstadsregionerna inbromsats under 2000-talet. Figuren nedan visar på en mer gynnsam befolkningsutveckling i samtliga regionfamiljer med undantag för Storstadsregioner åren 2001-2005 jämfört med 1996-2000. Särskilt Större regioncentra har en positiv utveckling där en förklaring till den ökade befolkningstillväxten är ett starkt flyttnetto.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

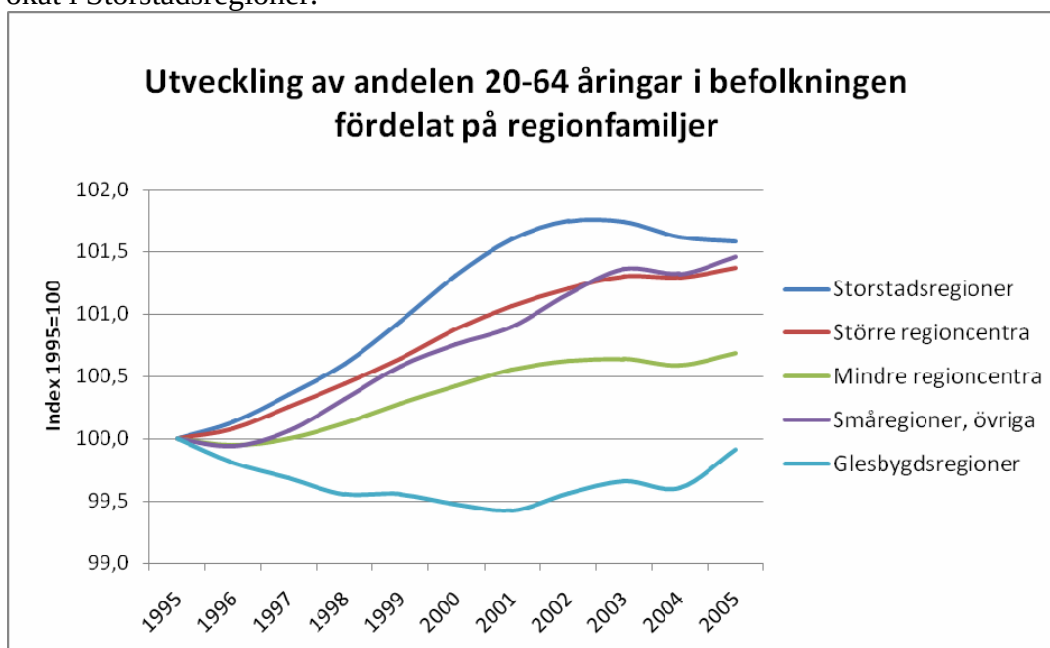
3.2 Befolkningens åldersstruktur

Befolkningens åldersstruktur har betydelse för inkomstutvecklingen och därmed också för tillväxtförutsättningarna i de olika regionerna. Åldersstrukturen kan till exempel ge indikationer om framtida förändringar i tillgången till arbetskraft och humankapital. En viktig regional indikator är försörjningsbördan dvs. andelen individer i så kallad arbetsför ålder (20–64 år) i förhållande till totalbefolkningen. Figuren nedan visar åldersstrukturen år 2005 och vilken andel av befolkningen som befinner sig i arbetsför ålder (20–64 år) för de olika regionfamiljerna, andelen barn och ungdomar (0-19 år) och andelen äldre (65 år och äldre).

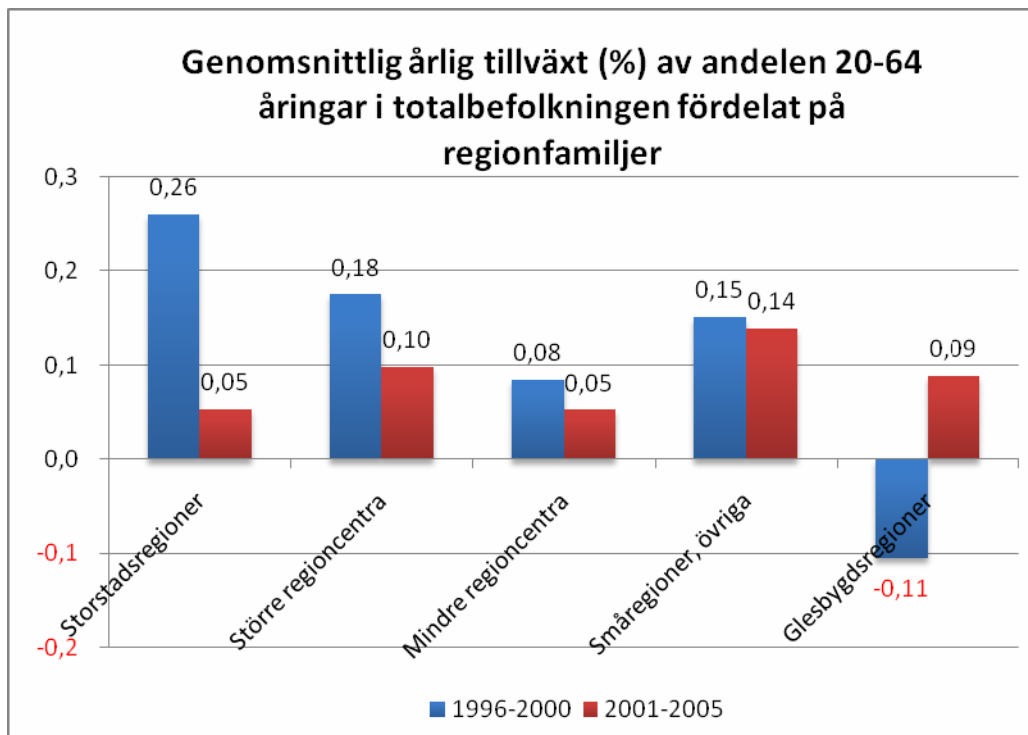
Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

Den största andelen individer i arbetsför ålder finns i Storstadsregionerna. Av samtliga regionfamiljer uppvisar endast Storstadsregioner en befolkningsökning i samtliga tre åldersgrupper sedan 1995. När det gäller åldersstrukturen är det intressant att notera den höga andelen äldre grupper i landets Glesbygds- och Småregioner och de stora skillnaderna mellan de olika regionfamiljerna i denna åldersgrupp. Genom att närmare studera försörjningsbördan och demografin ser vi i nedanstående figur hur andelen 20-64 åringar i respektive regionfamilj utvecklats sedan 1995. Fram till år 2001 är Glesbygdsregioner den enda regionfamiljen som har en ökad försörjningsbörda dvs. andelen 20-64 åringar i förhållande till totalbefolkningen minskar. Sedan år 2002 ser vi dock ett förändrat mönster där försörjningsbördan minskat i Glesbygdsregioner samtidigt som den ökat i Storstadsregioner.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

Figuren nedan visar att perioden 2001-2005 har samtliga regionfamiljer en positiv tillväxt av andelen 20-64 åringar. Storstadsregionerna har under denna period den svagaste utvecklingen vilket har sin orsak i en ökad befolkningstillväxt bland barn, ungdomar och äldre samtidigt som befolkningstillväxten i den arbetsföra åldern har minskat. Sedan 2002 ökar försörjningsbördan i Storstadsregionerna. Det är också viktigt att påpeka att antalet 20-64 åringar minskar i Glesbygdsregionerna samtidigt som andelen 20-64 åringar ökar. Denna utveckling beror på att det sker en snabbare befolkningsminskning bland barn, ungdomar och äldre än de i arbetsför ålder vilket innebär att Glesbygdsregionerna, trots en negativ befolkningstillväxt, ökat andelen 20-64 åringar och därmed minskat försörjningsbördan.

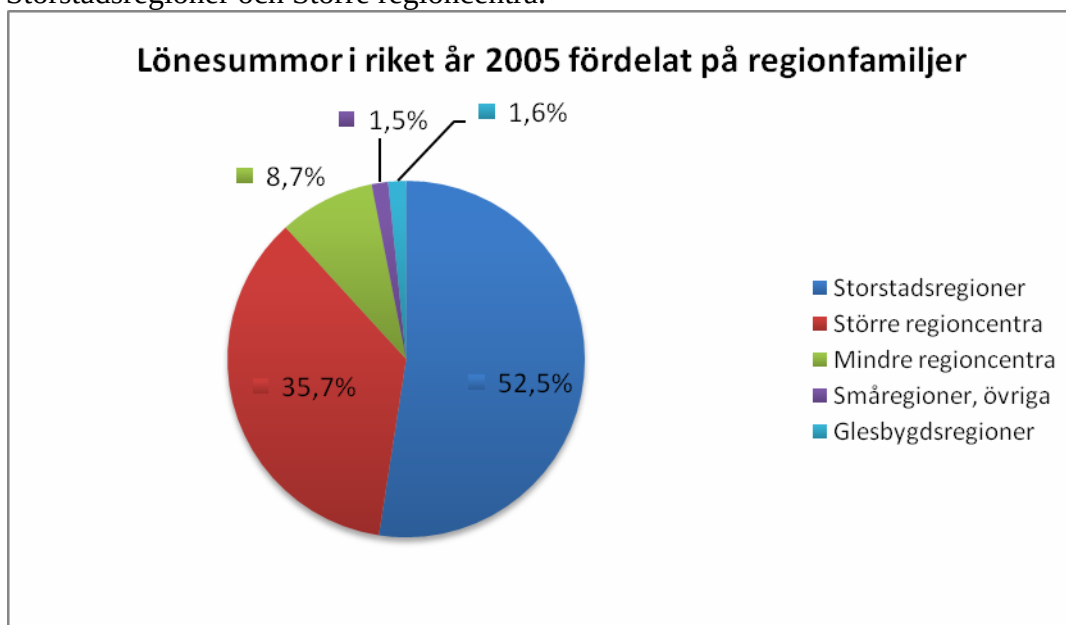

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

4. INKOMSTER

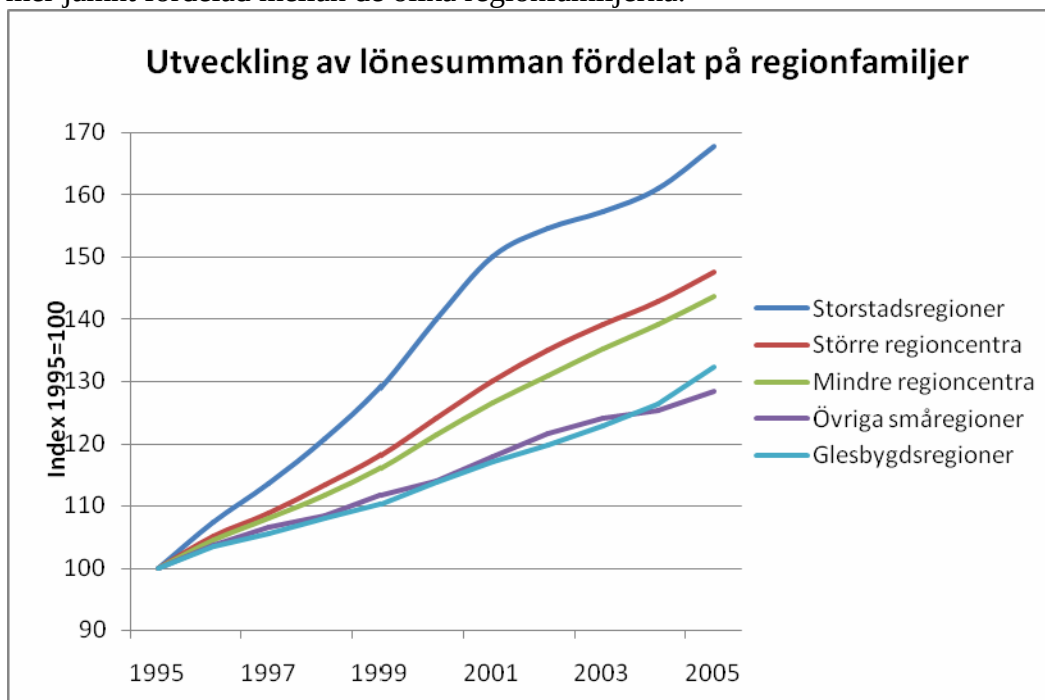
4.1 Lönesumma

I Sverige är den regionala fördelningen av inkomster, jobb och människor koncentrerade till Storstadsregioner och Större regioncentra. FA-regionerna Stockholm, Göteborg och Malmö samlar idag knappt hälften av landets befolkning. Andelarna blir än högre om vi ser till sysselsättning eller lönesummor. Figuren nedan visar att år 2005 fanns 88 procent av rikets samlade lönesummor i Storstadsregioner och Större regioncentra.

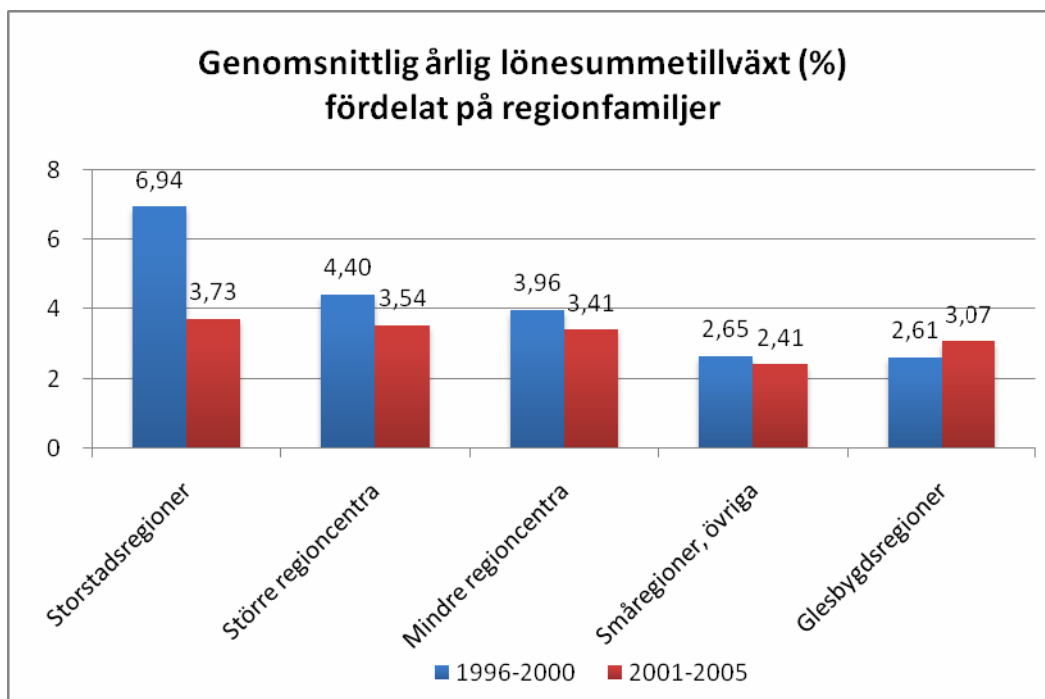
Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

Under de senaste tio åren, dvs. perioden 1996-2005, har den totala lönesumman i riket i genomsnitt ökat med 4,6 procent per år. Endast sju FA-regioner - Strömstad, Stockholm, Göteborg, Jönköping, Malmö, Halmstad och Lidköping - uppvisar en högre tillväxt än riket. I regionfamiljerna är ökningen av lönesumman störst i Storstadsregioner (5,3 %) och lägst i Småregioner (2,5 %). För såväl perioden 1996-2000 som perioden 2001-2005 är den genomsnittliga årliga tillväxten högre i regioner med ett större befolkningsantal. Figuren nedan visar på ökade regionala skillnader fram till 2001 därefter är utvecklingen av lönesumman mer jämnt fördelad mellan de olika regionfamiljerna.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

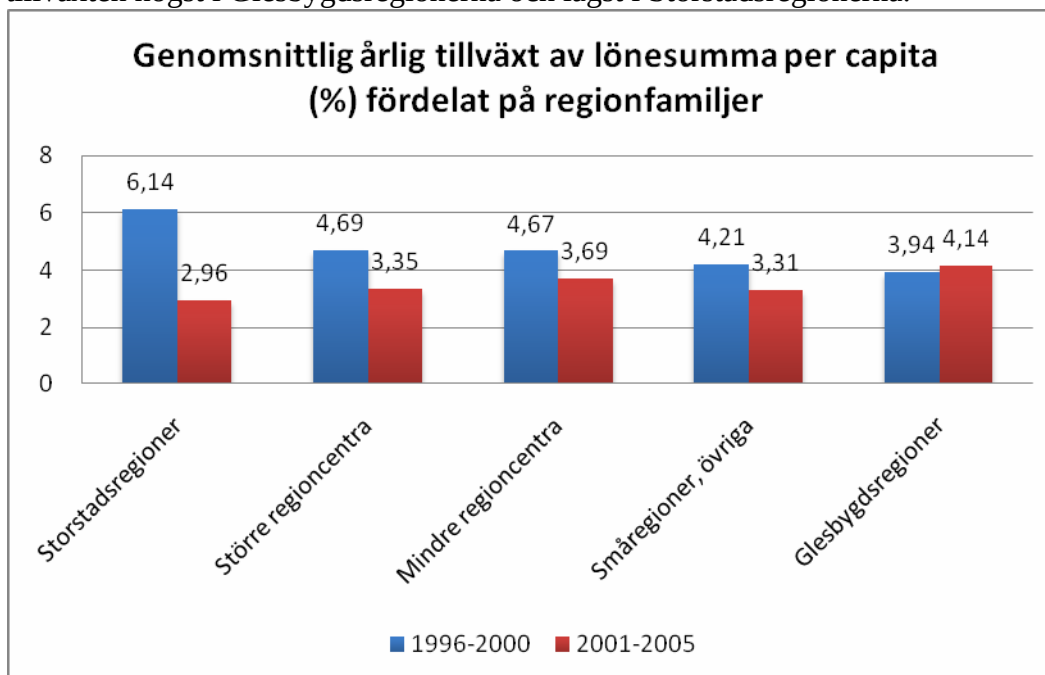
Genom en närmare jämförelse av tillväxten under perioderna 1996-2000 och 2001-2005 ser vi att skillnaderna mellan de olika regionfamiljerna avtar. Under perioden 1996-2000 skiljde det ca 4,3 procentenheter mellan Storstadsregionerna och Glesbygdsregionerna jämfört med 0,7 procentenheter perioden 2001-2005. Figuren nedan visar att den sammanlagda lönesummetillväxten för alla regioner, med undantag för Glesbygdsregionerna, har minskat under 2000-talet.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

4.2 Lönesumma per capita

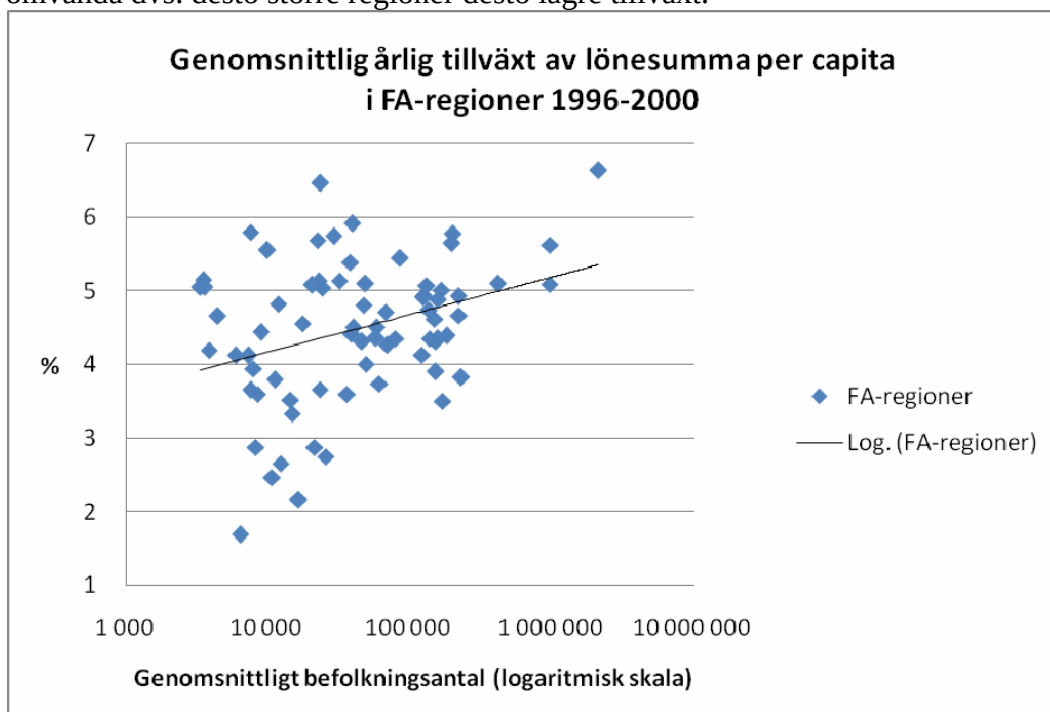
De senaste tio åren är den årliga tillväxten av lönesumma per capita i riket 4,3 procent. Tillväxten är högst i Storstadsregionerna och lägst i Småregionerna. Fem FA-regioner har en tillväxt som överstiger 5 procent per år. Dessa FA-regioner är Strömstad, Dorotea, Vansbro, Vetlanda och Älmhult. Figuren nedan visar att de regionala skillnaderna mellan regionfamiljerna är betydligt lägre 2001-2005 jämfört med 1996-2000. Samtliga regionfamiljer med undantag för Glesbygdsregioner har en lägre tillväxt under 2000-talet. Perioden 2001-2005 är tillväxten högst i Glesbygdsregionerna och lägst i Storstadsregionerna.

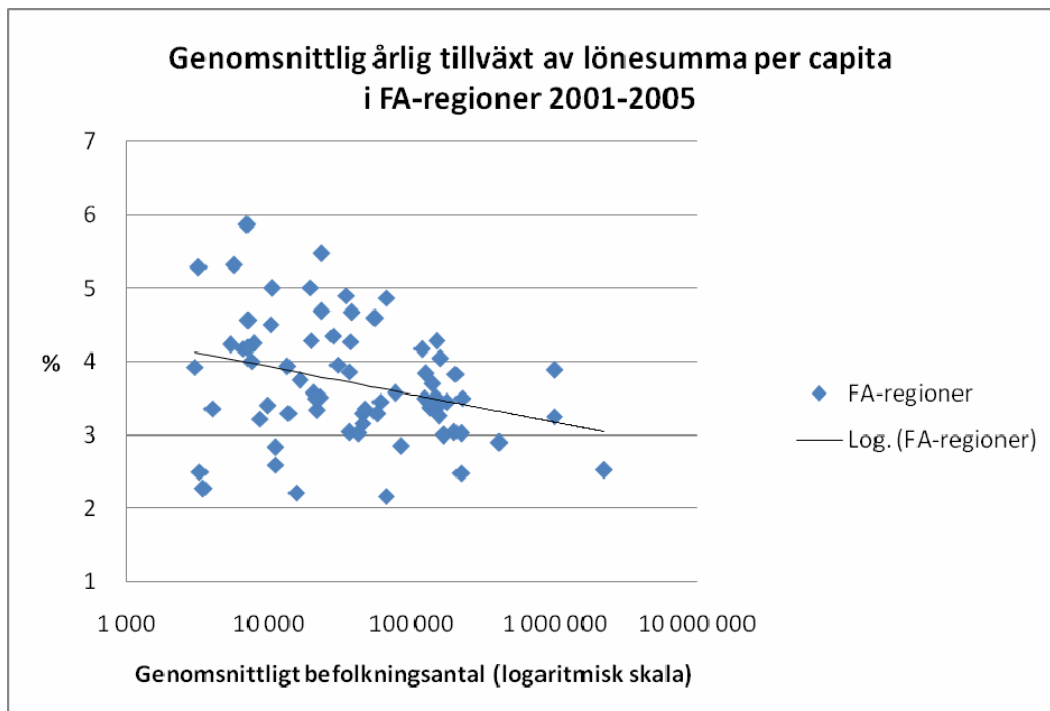
Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

Perioden 1996-2000 har endast tio av totalt 72 FA-regioner en högre genomsnittlig tillväxt än riket. Under åren 2001-2005 växer hela 54 FA-regioner snabbare än riket. Förändringen i FA-regionernas tillväxttakt mellan år 1996-2000 och år 2001-2005 är mycket tydlig. De tre FA-regionerna i regionfamiljen Storstadsregioner tappar alla i tillväxttakt jämfört med andra FA-regioner. Stockholm tappar från 1:a till 67:e plats, Göteborg från 9:e till 28:e plats och Malmö från 18:e till 54:e plats. För FA-regionerna i regionfamiljen Glesbygdsregioner är utvecklingen den omvända. Perioden 1996-2000 har endast en av totalt 21 glesbygdsregioner (FA-regioner) en högre tillväxt än riket, 2001-2005 har 18 glesbygdsregioner (FA-regioner) en högre tillväxt än riket.

Nedanstående två figurer visar sambandet mellan folkmängden och tillväxt av lönesumma per capita i Sveriges 72 FA-regioner. Under perioden 1996-2000 har FA-regioner med en stor folkmängd högst tillväxt. 2001-2005 är situationen den omvända dvs. desto större regioner desto lägre tillväxt.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

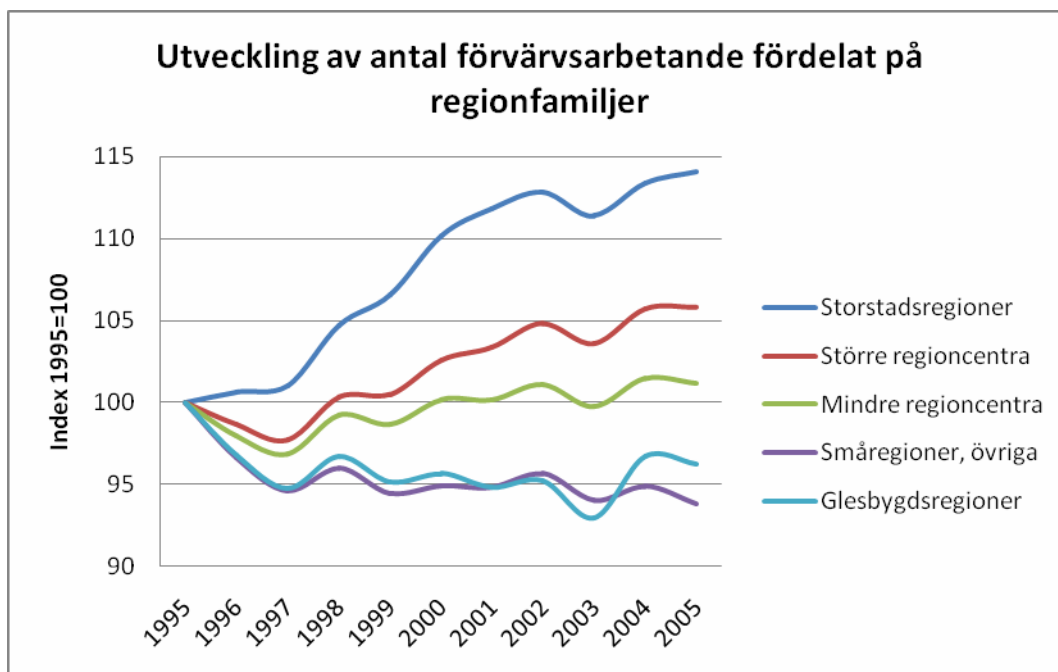

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

5. SYSSELSÄTTNING

5.1 Förvärvsarbete

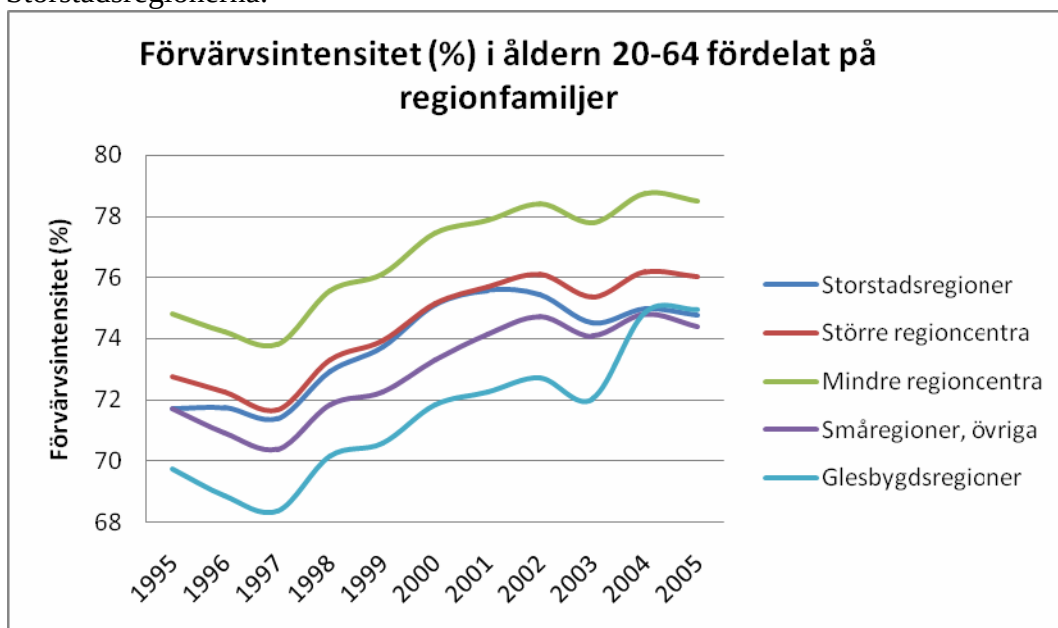
Såväl antalet som andelen människor i arbete ökar i Sverige. Sedan 1995 har antalet förvärvsarbetande ökat med mer än 300 000 personer vilket innebär en årlig tillväxt på 0,8 procent. Sysselsättningstillväxten är högst i Storstadsregionerna och lägst i Småregionerna. Endast åtta FA-regioner har en högre sysselsättningstillväxt än riket. Dessa FA-regioner är Göteborg, Stockholm, Strömstad, Jönköping, Umeå, Malmö, Halmstad och Trollhättan. Även när det gäller sysselsättningstillväxten ser vi dock tydliga skillnader mellan perioden 1996-2000 och 2001-2005. Figuren nedan visar på ökade skillnader mellan de olika regionfamiljerna fram till år 2002 därefter är tillväxten mera jämnt fördelat mellan regionfamiljerna. Under perioden 1996-2000 skiljde det ca 2,8 procentenheter mellan Storstadsregionerna och Glesbygdsregionerna jämfört med 0,5 procentenheter perioden 2001-2005. Samtliga regionfamiljer utom Storstadsregioner har också en högre tillväxt 2001-2005 jämfört med 1996-2000. Glesbygdsregionerna har exempelvis gått från en negativ till en positiv tillväxt av antalet förvärvsarbetande.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

5.2 Förvärvsintensitet

Att arbetsmarknaden har en positiv utveckling utanför Storstadsregionerna kan utläsas i nedanstående figur. Samtliga regionfamiljer ökar andelen förvärvsarbetande. Sedan år 2000 ökar förvärvsintensiteten i alla regionfamiljer utom i Storstadsregionerna. I dessa regionfamiljer ökar också andelen förvärvsarbetande i förhållande till totalbefolkningen. Utvecklingen är särskilt god i Glesbygdsregionerna som år 2005 har en högre förvärvsintensitet än Storstadsregionerna.

Källa: Länsstyrelsens bearbetning från SCB

6. SAMMANFATTANDE SLUTSATSER

Under de senaste tio åren i Sverige är den genomsnittliga årliga tillväxten av inkomster, jobb och människor högst i Storstadsregioner och lägst i Glesbygds- och i Småregioner. Sedan 1995 har de regionala skillnaderna ökat men tillväxten i våra svenska regionfamiljer och FA-regioner varierar under perioden. Tillväxten är jämnare fördelad mellan de olika regionerna 2001-2005 jämfört med föregående femårsperiod.

Befolkningstillväxten visar på stora skillnader mellan regionfamiljerna under hela tioårsperioden. Folkökningen sker främst i Storstadsregioner och folkminskningen i Glesbygds- och i Småregioner. Rapporten visar att det finns ett starkt positivt samband mellan folkmängdens storlek och tillväxten av antalet invånare. Befolkningstillväxten inom olika åldersgrupper varierar mellan regionerna vilket sannolikt påverkar åldersstrukturen.

Storstadsregioner och Större regioncentra har en gynnsammare åldersstruktur men under 2000-talet har Storstadsregionerna lägst tillväxt av andelen 20-64 åringar. Den svaga tillväxten i Storstadsregionerna är ett resultat av en ökad befolkningstillväxt bland barn, ungdomar och äldre samtidigt som befolkningstillväxten i den arbetsföra åldern minskar. Den högsta tillväxten av andelen 20-64 åringar under 2000-talet sker i Glesbygds- och Småregioner, som därmed är de regionfamiljer där försörjningsbördan minskar snabbast.

När det gäller tillväxten av förvärvsarbete och inkomster visar rapporten att både antalet och andelen människor i arbete ökar, likaså ökar inkomsterna. Tillväxten av jobb och inkomster sker främst i Storstadsregionerna och i Större regioncentra. De regionala skillnaderna i tillväxttakt är dock betydligt mindre 2001-2005 jämfört med 1996-2000. Under 2000-talet har Glesbygdsregionerna en mycket positiv utveckling av förvärvsintensiteten och tillväxten av andelen förvärvsarbete i befolkningen är högst av samtliga regionfamiljer.

Även tillväxten av lönesumman per capita visar att skillnaderna mellan regionfamiljerna är betydligt lägre 2001-2005 jämfört med föregående femårsperiod. Förändringen i tillväxt i de olika regionfamiljerna och FA-regionerna mellan år 1996-2000 och år 2001-2005 är mycket tydlig. Under åren 1996-2000 har regionfamiljer och FA-regioner med en stor folkmängd högst tillväxt. Perioden 2001-2005 är situationen den omvända dvs. desto större regioner desto lägre tillväxt.

Glesbygdsregioner har under 2000-talet den högsta tillväxten av lönesumman per capita av samtliga regionfamiljer. 18 av 21 FA-regioner i glesbygden har under samma period en högre tillväxt än riket. Den starka tillväxten i Glesbygdsregionerna har sin förklaring av en rad olika faktorer som exempelvis en stark internationell konjunktur och en växande arbetsmarknad i kombination med en gynnsam utveckling av åldersstrukturen.

BILAGA 1 Regionala indelningar

FA-regioner

Nutek delar in Sverige i 72 lokala arbetsmarknadsregioner. En FA-region kan bestå av en eller flera kommuner. Kommuner utgör följaktligen den minsta byggstenen i en FA-region. FA-regionen speglar den »vardagsregion« som flesta människor berörs av genom dagliga resor till och från arbetet. Samtidigt är FA-regionen företagens huvudsakliga rekryteringsområde för arbetskraft. FA-indelningen bygger på utvecklingstendenser i arbetspendlingen. Indelningen baseras främst på pendlingsstatistik från 2003. Men hänsyn har även tagits till andra faktorer som trender i arbetspendlingen och omständigheter som kan förändra resmönstren på ett genomgripande sätt. Sammanfattningsvis följer bedömningskriterierna en prioritetsordning enligt nedan:

1. Statistiska grunder – pendling
2. Pendlingstrend – utvecklingen över tid
3. Samverkande pendlingsströmmar till flera kommuner inom en FA-region
4. Pendlingens absoluta storlek
5. Påbörjade investeringar eller politiska beslut som kan anses förändra utvecklingen inom cirka tio år (indelningens tänkta livslängd)
6. Annan information om ändrade strukturella förutsättningar eller beteendemönster som skäligen talar för en förändrad indelning

Regionfamiljer

En regionfamilj består av FA-regioner med likartade utvecklings- och produktionsförutsättningar. Grupperingen bygger på fem bedömningskriterier och gör det möjligt att jämföra FA-regionerna på ett meningsfullt sätt. Respektive FA-region grupperas till den regionfamilj där andra FA-regioners utvecklings- och produktionsförutsättningar anses vara mest jämförbara. Faktorerna som ligger till grund för grupperingen av FA-regionerna till regionfamiljer är;

- Storlek på befolkningen i åldern 20–64 år, år 2004 (vikt 40 procent)
- Andel av befolkningen i åldern 20–64 år, med eftergymnasial utbildning, år 2004 (vikt 30 procent)
- Antal företagare per invånare i åldern 20–64 år, år 2003 (vikt 10 procent)
- Genomsnittligt antal arbetstillfällen som kan nås inom 45 minuter, år 2004 (vikt 10 procent)
- Andel av befolkningen som bor i tätorter med mer än 5 000 invånare, år 2000 (vikt 10 procent)

Med ledning av dessa uppgifter har FA-regionerna delats in i fyra olika grupper (se Nutek Info 078-2007). Den fjärde gruppen har därefter delats upp i två olika regionfamiljer. FA-regioner med en låg befolkningstäthet (max. 7 invånare/km²) bildar en regionfamilj »Glesbygdsregioner» och »Småregioner, övriga», bildar en annan. Sammantaget skapas därmed fem olika regionfamiljer som namngivits utifrån vissa generaliseringar när det gäller FA-regionernas storlek och struktur.

BILAGA 1 Regionala indelningar

- *Storstadsregioner* – Stockholm, Göteborg och Malmö bildar regionfamilj ett. Totalt ingår 3 FA-regioner.
- *Större regioncentrum* – I regionfamilj två återfinns universitets- och högskoleregioner samt andra större regioncentrum. Totalt ingår 19 FA-regioner.
- *Mindre regioncentra* – Regionfamilj tre består av mindre regioncentrum, där utvecklingsförutsättningarna sammantaget är något svagare än i större regioncentrum. Totalt ingår 20 FA-regioner.
- *Glesbygdsregioner* – utgörs av små FA-regioner med en befolkningstäthet understigande 7 invånare/km². Totalt ingår 21 FA-regioner. Regionfamilj fyra och fem kan generellt sägas ha de svagaste utvecklings- och produktionsförutsättningarna.
- *Småregioner, övriga* – utgörs av små FA-regioner med en liten befolkning. Totalt ingår 9 FA-regioner.

Storstadsregioner	Större regioncentra	Mindre regioncentra	Småregioner, övriga	Glesbygdsregioner
Stockholm	Eskilstuna	Nyköping	Vimmerby	Vansbro
Malmö	Jönköping	Gotland	Bengtsfors	Årjäng
Göteborg	Kalmar	Söderhamn	Eda	Torsby
	Blekinge	Hudiksvall	Hagfors	Malung
	Kristianstad	Skellefteå	Filipstad	Ljusdal
	Halmstad	Värnamo	Hällefors	Sollefteå
	Borås	Oskarshamn	Ludvika	Härjedalen
	Trollhättan	Lidköping	Fagersta	Storuman
	Skövde	Karlskoga	Kramfors	Lycksele
	Västerås	Örnsköldsvik		Dorotea
	Falun/Borlänge	Tranås		Vilhelmina
	Gävle	Ljungby		Åsele
	Östergötland	Västervik		Sorsele
	Växjö	Avesta		Arvidsjaur
	Karlstad	Vetlanda		Arjeplog
	Örebro	Älmhult		Överkalix
	Sundsvall	Strömstad		Övertorneå
	Östersund	Mora		Haparanda
	Umeå	Kiruna		Pajala
	Luleå			Jokkmokk
				Gällivare

BILAGA 2 FA-regioner

<i>FA-region</i>	<i>Kommun</i>	<i>FA-region</i>	<i>Kommun</i>	<i>FA-region</i>	<i>Kommun</i>
Stockholm	Upplands-Väsby	Östergötland	Söderköping	Kristianstad	Kristianstad
Stockholm	Vallentuna	Östergötland	Ödeshög	Kristianstad	Hässleholm
Stockholm	Österåker	Östergötland	Boxholm	Kristianstad	Sölvesborg
Stockholm	Värmdö	Östergötland	Mjölby	Kristianstad	Bromölla
Stockholm	Järfälla	Östergötland	Motala	Malmö	Staffanstorps
Stockholm	Ekerö	Östergötland	Vadstena	Malmö	Burlöv
Stockholm	Huddinge	Värnamo	Gnosjö	Malmö	Vellinge
Stockholm	Botkyrka	Värnamo	Värnamo	Malmö	Kävlinge
Stockholm	Salem	Värnamo	Gislaved	Malmö	Lomma
Stockholm	Haninge	Värnamo	Tranemo	Malmö	Svedala
Stockholm	Tyresö	Jönköping	Aneby	Malmö	Skurup
Stockholm	Upplands-Bro	Jönköping	Mullsjö	Malmö	Sjöbo
Stockholm	Täby	Jönköping	Habo	Malmö	Hörby
Stockholm	Danderyd	Jönköping	Vaggeryd	Malmö	Höör
Stockholm	Sollentuna	Jönköping	Jönköping	Malmö	Malmö
Stockholm	Stockholm	Jönköping	Nässjö	Malmö	Lund
Stockholm	Nacka	Jönköping	Eksjö	Malmö	Eslöv
Stockholm	Sundbyberg	Vetlanda	Sävsjö	Malmö	Trelleborg
Stockholm	Solna	Vetlanda	Vetlanda	Malmö	Tomelilla
Stockholm	Lidingö	Tranås	Ydre	Malmö	Ystad
Stockholm	Vaxholm	Tranås	Tranås	Malmö	Simrishamn
Stockholm	Norrtälje	Älmhult	Älmhult	Malmö	Svalöv
Stockholm	Sigtuna	Älmhult	Osby	Malmö	Örkelljunga
Stockholm	Nynäshamn	Ljungby	Markaryd	Malmö	Bjuv
Stockholm	Håbo	Ljungby	Ljungby	Malmö	Perstorp
Stockholm	Nykvarn	Växjö	Uppvidinge	Malmö	Klippan
Stockholm	Södertälje	Växjö	Lessebo	Malmö	Åstorp
Stockholm	Gnesta	Växjö	Tingsryd	Malmö	Båstad
Stockholm	Strängnäs	Växjö	Alvesta	Malmö	Landskrona
Stockholm	Trosa	Växjö	Växjö	Malmö	Helsingborg
Stockholm	Knivsta	Kalmar	Torsås	Malmö	Höganäs
Stockholm	Tierp	Kalmar	Mörbylånga	Malmö	Ängelholm
Stockholm	Uppsala	Kalmar	Kalmar	Halmstad	Hylte
Stockholm	Enköping	Kalmar	Borgholm	Halmstad	Halmstad
Stockholm	Östhammar	Kalmar	Emmaboda	Halmstad	Laholm
Stockholm	Heby	Kalmar	Nybro	Halmstad	Falkenberg
Nyköping	Nyköping	Vimmerby	Hultsfred	Göteborg	Varberg
Nyköping	Oxelösund	Vimmerby	Vimmerby	Göteborg	Kungsbacka
Eskilstuna	Eskilstuna	Västervik	Västervik	Göteborg	Härryda
Eskilstuna	Vingåker	Oskarshamn	Högsby	Göteborg	Partille
Eskilstuna	Flen	Oskarshamn	Mönsterås	Göteborg	Öckerö
Eskilstuna	Katrineholm	Oskarshamn	Oskarshamn	Göteborg	Ale
Östergötland	Kinda	Gotland	Gotland	Göteborg	Lerum
Östergötland	Åtvidaberg	Blekinge	Karlskrona	Göteborg	Bollebygd
Östergötland	Linköping	Blekinge	Ronneby	Göteborg	Lilla Edet
Östergötland	Finspång	Blekinge	Olofström	Göteborg	Mark
Östergötland	Valdemarsvik	Blekinge	Karlshamn	Göteborg	Göteborg
Östergötland	Norrköping	Kristianstad	Östra Göinge	Göteborg	Mölnådal

BILAGA 2 FA-regioner

FA-region	Kommun	FA-region	Kommun	FA-region	Kommun
Göteborg	Kungälv	Karlstad	Säffle	Söderhamn	Bollnäs
Göteborg	Vårgårda	Torsby	Torsby	Hudiksvall	Nordanstig
Göteborg	Essunga	Hagfors	Hagfors	Hudiksvall	Hudiksvall
Göteborg	Herrljunga	Filipstad	Filipstad	Ljusdal	Ljusdal
Göteborg	Alingsås	Örebro	Lekeberg	Sundsvall	Ånge
Göteborg	Stenungsund	Örebro	Laxå	Sundsvall	Timrå
Göteborg	Tjörn	Örebro	Hallsberg	Sundsvall	Härnösand
Göteborg	Orust	Örebro	Örebro	Sundsvall	Sundsvall
Borås	Svenljunga	Örebro	Kumla	Kramfors	Kramfors
Borås	Borås	Örebro	Askersund	Sollefteå	Sollefteå
Borås	Ulricehamn	Örebro	Nora	Örnsköldsvik	Örnsköldsvik
Lidköping	Vara	Örebro	Lindesberg	Östersund	Ragunda
Lidköping	Götene	Hällefors	Hällefors	Östersund	Bräcke
Lidköping	Lidköping	Karlskoga	Storfors	Östersund	Krokom
Bengtsfors	Dals-Ed	Karlskoga	Degerfors	Östersund	Strömsund
Bengtsfors	Bengtsfors	Karlskoga	Karlskoga	Östersund	Åre
Årjäng	Årjäng	Västerås	Surahammar	Östersund	Berg
Eda	Eda	Västerås	Hallstahammar	Östersund	Östersund
Trollhättan	Grästorp	Västerås	Västerås	Härjedalen	Härjedalen
Trollhättan	Mellerud	Västerås	Sala	Storuman	Storuman
Trollhättan	Vänersborg	Västerås	Kungsör	Lycksele	Malå
Trollhättan	Trollhättan	Västerås	Köping	Lycksele	Lycksele
Trollhättan	Sotenäs	Västerås	Arboga	Dorotea	Dorotea
Trollhättan	Munkedal	Fagersta	Skinnskatteberg	Vilhelmina	Vilhelmina
Trollhättan	Färgelanda	Fagersta	Norberg	Åsele	Åsele
Trollhättan	Lysekil	Fagersta	Fagersta	Sorsele	Sorsele
Trollhättan	Uddevalla	Vansbro	Vansbro	Umeå	Nordmaling
Skövde	Karlsborg	Malung	Malung	Umeå	Bjurholm
Skövde	Tibro	Mora	Orsa	Umeå	Vindeln
Skövde	Skara	Mora	Älvdalen	Umeå	Robertsfors
Skövde	Skövde	Mora	Mora	Umeå	Vännäs
Skövde	Hjo	Falun/Borlänge	Gagnef	Umeå	Umeå
Skövde	Tidaholm	Falun/Borlänge	Leksand	Skellefteå	Norsjö
Skövde	Falköping	Falun/Borlänge	Rättvik	Skellefteå	Skellefteå
Skövde	Gullspång	Falun/Borlänge	Falun	Arvidsjaur	Arvidsjaur
Skövde	Töreboda	Falun/Borlänge	Borlänge	Arjeplog	Arjeplog
Skövde	Mariestad	Falun/Borlänge	Säter	Luleå	Kalix
Strömstad	Tanum	Avesta	Hedemora	Luleå	Älvsbyn
Strömstad	Strömstad	Avesta	Avesta	Luleå	Luleå
Karlstad	Kil	Ludvika	Ljusnarsberg	Luleå	Piteå
Karlstad	Hammarö	Ludvika	Smedjebacken	Luleå	Boden
Karlstad	Munkfors	Ludvika	Ludvika	Överkalix	Överkalix
Karlstad	Forshaga	Gävle	Älvkarleby	Övertorneå	Övertorneå
Karlstad	Grums	Gävle	Ockelbo	Haparanda	Haparanda
Karlstad	Sunne	Gävle	Gävle	Pajala	Pajala
Karlstad	Karlstad	Gävle	Hofors	Jokkmokk	Jokkmokk
Karlstad	Kristinehamn	Gävle	Sandviken	Gällivare	Gällivare
Karlstad	Arvika	Söderhamn	Söderhamn	Kiruna	Kiruna
Karlstad	Åmål	Söderhamn	Ovanåker		

Länsstyrelsen Västerbotten
Storgatan 71 B, 901 86 Umeå

www.vasterbotten.lst.se
lausstyrelsen@ac.lst.se
090-10 70 00

ISSN 0348-0291